



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Handleitung Zu leichterem Gebrauch Der Geist- und  
Sittlichen Unterrichten In Ewigen Wahrheiten**

**Calino, Cesare**

**Augsburg ; Graez, 1744**

**VD18 80280064**

Dominica IV. Post Pentecosten.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49389](#)

4.

*Murmurabant Pharisæi & Scribæ. Luc. 15.*

Tanta est invidiæ pestis, ut, in cuius corde invaluerit, non contineri se patiatur, ut noceat sibi soli; sed etiam foras prorumpat, aliósque veneno suo inficiat. Aliás loquebantur illi intra semetipos contra Dominum, qui vidi cogitationes eorum: nunc jam prædominannte invidia Pharisæi scribas, Scribæ Pharisæos alloquuntur, & palam murmurant. Vide, quām pestiferum sit invidiæ vitium, quod charitatem proximi tam enormiter violat. *Mense VI. Disc. 181. pag. 528. à num. 7. ad finem.*

5.

*Gaudium erit in cœlo super uno peccatore pœnitentiam agente. Luc. 15.*

Hodiernæ parabolæ pluribus aliis suffulciantur, ut alliciatur peccator ad seriam conversionem, & per fervidam orationem obtineat perseverantiam. *Mense X. Disc 303. pag. 535.*

## DOMINICA IV. POST PENTECOSTEN.

I.

*Exi à me, quia homo peccator sum Domine. Luc. 5.*

R. P. Calini, S. J. Index.

i

Mira

Mira fuit Petri humilitas , propter peccatorum suorum memoriam ad Christi præsentiam & miraculum expavescentis : sicut mulier illa Sareptana 3. Reg. 17. v. 18. filii sui mortem peccatis suis imputavit , quod ipsa recepisset Eliam , peccatrix virum sanctum : *Quid mihi & tibi, vir Dei? ingressus es ad me, ut rememorarentur iniquitates meæ, & interficeres filium meum?* Si sancti sic expavescunt , quid faciant peccatores , cùm Deus tanto in peccatum odio feratur ? *Mense I. Disc. 19. pag. 289. à num. II. ad fin.*

2.

*Per totam noctem laborantes nihil cepimus,*  
*Luc. 5.*

Deus creatas res omnes condidit ad hominum salutem , dummodo illis ad salutem utilimus : secus facientes , utut sollicitè circa rerum acquisitionem retentionemque laboremus , nihil capimus æternæ mercedis . Stultus ergo est , qui amore imperfecto res terrenas diligit ; non enim tanto amore dignæ sunt , nec tanto labore . *Mense I. Disc. II. pag. 139. usque ad num. 5.*

3.

*Sedens docebat de navicula turbas.*  
*Luc. 5.*

Jam alibi Christus Pharisæorum ambitionem reprehendit , quod ambiant primas cathedras in

in Synagogis, primos accubitus in mensis, a-  
ment vocari Rabbi &c. Eorum nunc ambitio-  
nem suo confundit exemplo. Ipse divinus  
magister in humili navicula docens sedet, &  
populum, altius doctore, stantem in ripa.  
Discamus omnem ambitionem fugere, utpote  
quæ damnabilis est ex proposito suo, mediis,  
fine, & modo obtinendi finem suum. *Mense*  
*VI. Disc. 153. pag. 1.*

4.

*Duc in altum. Luc. 5.*

Euidem ipse Christus nos docuit in altum  
ducere, terrena despicere, cœlestia quærere:  
verūm ex adverso clamat dæmon: *auc in altum!*  
suadet homini humanos favores & honores  
expetere. Ne nos ambitio decipiat, videa-  
mus, quantis illa nos tædiis oneret, in quæ  
péricula trahat, quibus suppliciis jam in vita  
obnoxios faciat. *Duc in altum:* scire vis artem  
veram in altum veniendi? qui se humiliat, ex-  
altabitur. *Mense VI. Disc. 154. pag. 20.*

5.

*Per noctem laborantes nihil cepimus.*  
*Luc. 5.*

Noctem densissimam offundit hominum o-  
culis amor divitiarum & voluptatum: toti-  
sunt in eo, ut corradant opes, & transfigant  
in bonis dies suos: denique ubi mors superven-  
erit, nihil se profecisse vident, imò pluri-

i 2 mūm

mùm sibi nocuisse. Explicatur hæc cæcitas  
per duas parabolas. Mense X. Disc. 301. pag.  
501.

## DOMINICA V. POST PENTECOSTEN.

1.

*Non intrabitis in regnum cælorum. Matth.  
5. v. 20.*

Horrenda est hæc Christi comminatio; non enim pœna major inveniri potest, quam amissio cœli & Dei. Verum merito tantæ minæ in peccatum vibrantur, cum Deo maximam injuriam inferat. Mense I. Disc. 20. pag. 297. usque ad num. 9.

2.

*Nisi abundaverit justitia vestra plus, quam  
Scribarum & Phariseorum, non in-  
trabitis in regnum cælorum. Matth. 5.*

In faciem populi accuratam legum & ceremoniarum observantiam præseferebant Pharisæi, sed simul plurima sibi indulgebant: vanam gloriam captabant, primos accubitus appetebant, contenti non occidere vindictæ cupidinem non abjiciebant &c. Hypocrisis erat omnis eorum justitia, dum foris rigorem præsetulit, intus genio indulxit. Ad similem hypocrisin delabi potest, qui creaturarum amorini-